

JANUÁR

1. V ÚJÉV

- 10.00 Újévi istentisztelet (úrvacsora)
6. P 18.00 istentisztelet (VÍZKERESZT ÜNNEPE)
7. Szo 9-13 konfirmációi délelőtt

8. V Vízkereszt utáni 1. vasárnap

- 10.00 - istentisztelet
12. Cs 15.00 - bibliaóra
13. P 14.30/16.30 - ifjúsági órák

15. V Vízkereszt utáni 2. vasárnap

- 10.00 - istentisztelet
19. Cs 15.00 - Bibliaóra
20. P 14.30/16.30 - ifjúsági órák
21. Szo ökumenikus ifjúsági délután

22. V Vízkereszt utáni 3. vasárnap

- 10.00 - istentisztelet (születésnaposok)
26. Cs 15.00 - Bibliaóra
27. P 16.30 - nagy IFI
28. Szo 9-13 konfirmációi délelőtt
28. Szo délután szlovák istentisztelet

29. V Vízkereszt utáni utolsó vasárnap

- 10.00 - istentisztelet

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2023

2023. január 16-21 között későbbi hirdetés szerinti beosztásban

FEBRUÁR

2. Cs 15.00—Bibliaóra
3. P 14.30/16.30 ifjúsági órák
5. V 10.00 Hetvened vasárnap (úrvacsora)

1929

A LAP

PESTSZENTLŐRINCI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2023. JANUÁR

A 2023. év igéje:

Te vagy a látás Istene. (1Móz 16,13)

Isten szemével nézve... Ez az egyik legnagyobb kihívás az életben! Mert hiába rajzoljuk évszázados mintákat követve a szentháromságos háromszögbe a mindent látó szemet – jelezve, hogy Isten mindent lát a teremtett mindenségben –, de hogyan rajzoljuk meg azt is, hogy nemcsak lát, de tud is? S nemcsak tud, de ért is?

Hágár hitvallása a legzavarosabb élethelyzetben szólalt meg: rabszolgaként nem több, mint egy „harmadik kerék” – kiszolgáltatott ember Ábrahám és Sára háztartásában, gyermektelen házasságuk mélységesen emberi megoldásának eszköze. Vajon az Isten ígéretének teljesedésére vágyó párnak, Sárának és Ábrahámnak felrónánk-e, hogy egy hanyatló pillanat súlya alatt úgy döntöttek, hogy a tüzes Hágár szülje meg „Sára helyett” az ígéret gyermekét? Vajon csodálkoznánk-e azon, hogy a termékenység duzzadó erejével a szíve alatt Hágár kegyetlenül meggyötri a neki kiszolgáltatottá vált úrnőjét? Vajon fennakadnánk-e azon, hogy az elviselhetetlenné vált családi légkörből kegyetlenül a semmibe zavarják a gyermeket váró szolgálót? (Mintha a történet minden mozzanatát egy mai bulvároldalról olvasnánk...) És ennyi emberi ösztön, indulat, frusztráció, reménység, csalódás, féltékenység, diadal, bosszú és káosz láttán van-e még értelme arról beszélni, hogy vajon Isten hogyan látja a helyzetet és a helyzetbe szorult embereket?

Hágár hitvallása adja meg erre a világos választ: Isten félreismerhetetlen jelenlétének megrázó erejéről. Pedig Isten csak annyit tesz, hogy elmondja Hágárnak tisztán és félreérthetetlenül a helyzetet – önmagáról, megszületendő gyermekéről, Sáráról és Ábrahámról. S persze arról, hogy amit ők kiterveltek és továbbgondoltak, és emberi agyszüleményként magukra szakajtottak, azt hogyan tudja ő elérhető és gyógyuló folyamatként a világot formáló terveibe beleszöni. Hágár akkor lesz más emberré, amikor rádöbben: Te vagy az Isten, aki lát engem!

Korányi András Ielkész

A Pestszentlőrinci Evangélikus Egyházközség havi körlevele
1183 Budapest, Kossuth tér 3.

TEL.: 20/8246410 E-MAIL: pestszentlorinc@lutheran.hu
<http://elokovekgyulekezet.hu> ; Bankszámlaszám: 11718000-20328597
Felelős kiadó: Dr. Korányi András Ielkész

EGY RÉGI IMAHÉT EMLÉKE

Kicsit több mint tíz évvel ezelőtt, kőszegi középiskolai éveim alatt szolgálóként is részt vettem a város egyik ökumenikus imaheti alkalmán. Akkori zenekarunkkal a katolikus közösségben zenéltünk, ahol az imaesten egy-egy ígéslapot is kaptunk. Az én kis lapomon ez az ige szerepelt: „...**arra rendeltelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek, és gyümölcsötök megmaradjon...**” (Jn 15,16). Ez az ige akkor, abban a pillanatban, azokban a napokban nagyon megérintett. Készültem már az egyetemi továbbtanulásra, a jelentkezések beadására, melyben első (és később végül egyetlen) helyen a Teológiára való jelentkezés szerepelt. Természetesen kétely, félelem, kérdések, kíváncsiság volt bennem ezzel kapcsolatban. A külső és belső elhívást éreztem, de ez az igei üzenet volt, ami számomra akkor megerősítette a korábbi elhatározást.

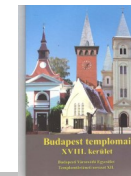
Ez az evangéliumi írást tartalmazó kis ígéslap, és természetesen annak üzenete a mai napig nagyon fontos számomra, és meghatározza szolgálatomat, küldetésemet. Az ifjúság körében végzett országos szolgálatomban egy nyitott, egymás értékeit tiszteletben tartó, egymás erősségeit elismerő ökumenikus közösségben szolgálhatok, szervezhetjük a programokat ifivezetők, fesztivál-missziósok részére. Ahol nem az számít, hogy ki honnan érkezik, hanem hogy kiről szeretnénk tanítani, kit szeretnénk hirdetni.

Az ökumenikus imahét alkalmi mindnyájunknak remek lehetőséget adnak arra, hogy megerősödjünk keresztény hitünkben, hogy tanuljunk a másiktól, hogy megismerjük a másikat, akivel – ha nem is egyezik mindenben a tanításunk – a közös alapokra akkor is építhetünk. Isten munkálkodása, igéjének megszólító ereje felekezeten átívelő. Vegyünk részt mi is ebben a közösségben, ahol keresztény testvéreinkkel együtt megélhetjük a Krisztusi alapokra építő, imádságos, gyümölcsöt termő szolgálat és élet örömeit.

Szidoly Roland lelkész

JANUÁR 20-ÁN, PÉNTEKEN 16 és 19 óra között az ökumenikus imahét zárásaként IFJÚSÁGI ÉS ISKOLAI DÉLUTÁNT tartunk gyülekezetünkben.

MINDEN FIATALT SZERETETTEL VÁRUNK!

Kántorunk, Szluka Lídia sorai az ökumenikus imahét kapcsán:

A középkorban még létezett egy, a régi gregorián dallamban gyökerező, közös és egyetemes egyházzene. Minden országnak megvolt ugyan a maga jellegzetes liturgikai jegyei – a magyaroknál is születtek magyar gregorián dallamok, sőt minden nagyobb egyházmegyének voltak saját liturgikus dallamai -, a liturgiának, az egyházzsengésnek azonban éltek olyan egységes részei, melyeket a hívek bárhol együtt énekelhettek. Ez volt a „zenei édenkert”, amely egységes volt, mégis szerepet kapott benne a sokszínűség. Palestrina vagy Lassus kórusműveit hallgatva fel sem mérülhet, hogy ez a zene „milyen felekezeti”...

Az egyház megreformálásakor a zenét is „megreformálták”, ám ne gondoljuk, hogy Luther elvetette volna az ősi énekincset! Erre bizonyíték, hogy a „veni redemptor gentium” ősi dallamára három korált is alkalmaz: Jöjj, népek megváltója; Adj békét a mi időnkben; Tarts meg, Urunk, szent ígédben. Katolikus testvéreink Mária-énekét (Angyaloknak nagyságos asszonya) mi, evangélikusok szép esti énekünk szövegével énekeljük: A fényes nap immár elnyugodott. Szintén ökumenikus zenei kincsek az ún. zsoltparafrázisok, melyek a bibliai 150 zsoltpárt öntötték énekelhető, verses formába, akárcsak a magyar népdalokból meghonosodott koráljaink is, hisz pl. említett esti énekünk egy csángó népdalban gyökerezik. Erdő mellett estvéled-tem c. énekünket Kodály Zoltán dolgozta fel az Esti dalban, de karácsonyi énekeink között is számos népi dallam található... Bach, Buxtehude, Mendelssohn, Brahms (evangélikus), a Gárdonyi-dinasztia (református), Franck, Liszt, Zalai, Antalffy, Koloss (katolikus) mind-mind egyetemes egyházzsengés nagy alakjai!

A zene lehetne a mi közös, keresztény nyelvünk, amelyen – a világban uralkodó bábeli zenei és egyéb nyelvzavarok ellenére határokon, felekezeten, korszakokon, nemzetiségeken átívelően megérthetnénk egymást. Természetesen ez az egység nem zárja ki, hogy minden felekezet megőrizze sajátos arculatát a musica sacra belül: az evangélikusok szeretett, szép Bach-és Luther-koráljait, református testvéreink a Szenczi-zsoltpárokat, és katolikus testvéreink az egyházzsengés alapkövének, gyökérének számító, évszázadokon át edződött gregorián zenét. Ennek közös megismerését minden szinten el kellene kezdeni, elősegítve ezzel is a keresztény egységet!